

AH ĐỒNG SỸ NGA GÓP-Ý :

Dưới đây là nhận-xét tổng-quát của tôi :

- a) Bài được sắp-xếp từng mục tùy theo sở-thích,
- b) Chữ in rõ-ràng, cỡ chữ vừa tầm con mắt của mọi người,
- c) Có bài đồ vui chơi rất hay làm cho người sống lại trong thời-kỳ còn ởtrường,
- d) Có bài hợp với những bạn trẻ,

Như vậy là hoàn-hảo lắm rồi.

Đọc đi đọc lại bài "Lá Thư Ban Phụ-Trách", tôi nhận thấy rất chí-lý, những phần chính nếu trong Lá Thư đều hợp với một lá thư; trong lá thư Công-Chánh mà đề-cập đến chính-trị, tôi nghĩ lạc-đề, không hợp jeu.- Chính-trị, chính-trị đi! Bao nhiêu anh tam đả lợi-dụng Em để được sung-sướng suốt đời ở ngoại-quốc và bỏ rơi đồng-bào ở lại trong nước chết ngã chết nghiêng; -ví như cần đăng một vài tin-tức chính-trị liên-hệ đến đời sống người ty-nạn, tôi thấy cũng không có gì trở-ngại, nếu được ban chấp-hành(!) đồng-ý.

Đối với các thân-hữu tạ-thê LTAHCC nên tổ-chức Lễ Cầu-siêu ở Chùa hay Lễ Cầu Hồn ở Nhà Thờ(tùy theo đạo của người quá cố) và mỗi bà con xa gần cũng thân-hữu đến tham-dự. Dĩ-nhiên là các thân-hữu tham-dự lễ, đóng góp đồ-la để thanh- thỏa các chi-phí hành-lễ. Nên tổ-chức lễ tại địa-điểm nào đó có bà con của thân- hữu qua đời.

* *

AH MAI TRỌNG LÝ GÓP-Ý :

Vấn-đề nội-dung và tôn-chỉ tờ báo, qua các ý-kiến của các Quý AH đã phát- biểu trong các Sở báo vừa qua. Tôi có ý-kiến thế này: Để đúng với ý-nghĩa "Lá Thư Ái Hữu" thì chúng ta có thể tổ-chức như sau:

1- Một Ban Phụ Trách thường-xuyên lo việc liên-lạc và phát-hành LTAH.

2- Để có ý-nghĩa là Lá Thư của mọi Ái-Hữu Công-Chánh, chúng ta nên chia ra các Vùng theo Tiểu-bang của Mỹ và các nước có Ái-Hữu cư-ngụ. Trong đó anh em ở mỗi vùng liên-lạc với nhau để góp phần tin tức liên-hệ đến các Ái-Hữu trong vùng. Thật ra báo Việt ngữ bây giờ rất nhiều, nên mục văn-nghe không cần-thiết trong Lá Thư của chúng ta, mà phần thông-tin liên-lạc để biết tin-tức của nhau là cần thiết, ngõ-hầu anh em biết được hoàn-cảnh của nhau mà chia buồn xẻ ngọt an- ủi nhau trong những ngày sống ly-huông trên khắp thế-giới.

Việc thông-tin này lấy tin là "Sinh-hoạt Ái-Hữu Vùng..." như bản-tin Ái-Hữu New Orleans họp mặt Giáng-Sinh trong số 22 vừa qua. Có vậy chúng ta mới khuyến khích các bạn viết thư cho LT thường-xuyên được. Nhất là các bạn đang sống tại Pháp và Gia-Nã-Đại ra sao? mà anh em đang làm gì? Các AH bên Mỹ muốn biết. Cũng như những lá thư của Ái-Hữu còn tại VN, bỏ phần riêng-tư đi, cũng là một phần đáng được để anh em biết được cuộc sống còn lại thế nào?

Tất cả lá thư sinh-hoạt của các Tiểu-bang (Mỹ) và các nước gửi về BPT soạn lại và lo việc phát-hành cũng những mục báo-caó tính-hình chung của Ái-hữu phụ-trách Lá Thư. Thì tôi chắc Lá Thư của chúng ta sẽ rất phong-phú, và anh em nhận được Lá Thư sẽ thấy được gần gũi nhau qua Lá Thư của các vùng và các nước, do đó, bạn nào thấy cần liên-lạc với nhau để trao-đổi ý-kiến và hân-huân thì điện thoại hay viết thư cho nhau - tác-động được việc lười góp ý-kiến (trong đó có tôi), vì đến lần mình phải viết thì không trồn... được.

* *

AH TT NGỌ GÓP Ý THÊM SAU "CHUYỆN LÁ-THƯ CÔNG-CHÁNH" CỦA AH PH Ө TẮNG :

- 1- Về mục-đích của LTAH hiện nay: để, nói với nhau sao cũng được, tình-tự viết thư cho một người đọc thì quá tự với nhau sao không ai biết cả, có

lắm em giận thì em chỉ ngoảnh mặt đi không ai thấy, viết thư cho 2 người đọc thì cũng được đi, nhưng viết thư cho 3, 4 người đọc thì thấy khó đấy, mà viết cho gần 400 người đọc thì quả là khó hết chỗ nói, lắm sao mà lắm vừa lòng tất cả, lắm sao tránh được sơ-sốt chạm đến tự ái cá-nhân của một vài bạn! Liên - lạc được một số đồng AH như hiện nay mà để cho ví một vài bất-dồng ý-kiến nhỏ nhỏ khiến có sự chia rẽ thì thật là uổng, cho nên phải lựa lời và tùy đối-tượng mà nói trong lá thư đó. Bức "tâm thư" mà không có mục-đích, chủ-đề thì cũng không được, chúng ta sẽ viết lung - tung lắm loảng mạt đi mục-đích chính mà chúng ta đang quan-tâm. Mà trình-trọng đặt chúng ta trước những vấn-đề to-tát quá thì lại rơi vào sự gò-bó đôi khi ngoài khả-năng và phương-tiện của BPT. LTAH của chúng ta hiện chưa có cơ-hội bay về bên nhà, và chúng ta đang viết cho các AH đang sống trên các nước tự-do đọc, nhưng khi LT mà bay được về bên nhà thì nội-dung của LT sẽ khác đi, chúng mình sẽ không đưa-giới với những kẻ đang đau-khổ, hay kẻ chuyển bờ sửa nhảy nhót cho những người đang ngật-ngự đối kếm nghe, không lấy cái vinh-quang, cái thành-công của mình tại xứ người để gây nên cái thối-chí cái thất-vọng cho những người còn kẹt lại. Vậy thì nội-dung LT của chúng ta phải tùy mỗi-trường và tùy lúc mà thực-hiện theo khả-năng hiện có để đến cái đích mà phần đông AH mong muốn. Sự mong muốn hiện nay của chúng ta là những điều mà "Lá Thư Ban Phụ-Trách" số 22 đã có tâm-sự cùng các AH, là:

- Thông-tin liên-lạc toàn-thế AH khắp nơi.
- Xoa-dịu phần nào những nỗi thống - khổ của các AH còn kẹt lại ở quê nhà,
- Góp-ý với các AH vừa mới thoát rakhỏi VN, đang cần sự hướng-dẫn,
- Hâm nóng lại tình quê-hương nghĩa đồng môn với nhau.

Chung ấy việc mà làm được lời 2/3, tôi cho là đã quá tốt rồi, không mong gì hơn.

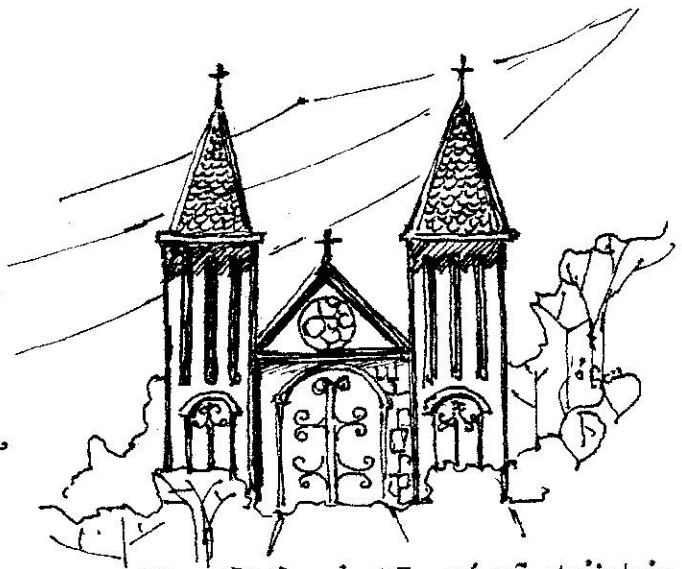
LTAH ra rồi, mà dạ vẫn cứ bâng - khoảng, không biết có gì sơ-sốt làm phật lòng AH không?.

2- Về hình-thức của Lá Thư :

Nội-dung đã có sẵn, trình-bày sao đây để cho độc-giả đọc không thấy chán; chuyện có hay thế mà mỗi lá thư ta cũng cứ nhắm mắt ngủ như thường. Cứ xem các buổi

giảng đạo tại Nhà Thờ, nếu mục-sư cứ lái-nhãi những giáo-lý khô-khan hằng giờ thì con chiên sẽ ngủ gật ngay. Biết vậy nên trong các buổi thuyết-pháp mới bày giờ trong những Nhà Thờ có đây- đủ phương-tiện người ta cho xen kẽ giữa những bài giảng giáo-lý bằng những mục văn-nghe, lễ di-nhiên những mục văn - nghệ có tính-cách đứng-dăng, những màn hợp-xướng hát các bài hát thánh-ca cổ điển, hay những màn trình-diễn các điệu múa dân-tộc, và họ đã thành-công, con-chiến đã đi lễ nhiều hơn mỗi sáng chúa nhật, vì ai mà chẳng muốn kiếm một chỗ để cho tâm-hồn mình được thanh--thối trong vài tiếng đồng hồ sau suốt một tuần lao-động mệt-nhọc.

LTAH của chúng ta cũng vậy, muốn nó đến gần với các AH hơn thì gắng lắm sao trình-bày cho "mát mắt" người đọc, vừa nội-dung lẫn hình-thức, mà những câu đùa vui để cười hay những bài thơ hay, hoặc những hình-ảnh vui nhộn, chính đây là những mục văn-nghe xen kẽ tại giáo-đường ấy vậy.



Còn tờ biã của LT, nó sẽ phải phản ánh phần nào nội-dung bên trong mà nó đã ôm-ấp, mà nội-dung thì mỗi kỳ có thể mỗi khác cho nên tờ biã cũng theo đó mà thay đổi. Có thể nói tờ biã là linh hồn của LT, tờ biã mà xấu thì tờ trong cũng xấu lây. Vậy nếu được thì chúng ta cứ thay đổi cho nó đẹp đi. Chúng ta ai mà chẳng muốn thay đổi "menu", sáng ăn hủ tiếu Hào Huê với AH Bảnh, trưa kiếm cơ đến "hiện-trưởng" (sau 75) để giải-quyết khó-khăn (Câu Cổ-May), để ăn tôm cuốn bánh tráng với AH Văn và AH Lý, Chiều trở về ăn tại gia do bà xã nấu,

tôi đói vào Lacaze ăn mì vịt. Được ăn ngon như vậy mà lại muốn ít tiền tiền túi, mua một món đồ mà lại muốn vừa tốt vừa rẻ lại vừa bền thì thật là khó quá các bạn nhỉ!

Nói thể chứ cũng tùy khả-năng và thiện-chí của mỗi BPT. Ở cái xứ mà thì giờ để ra tiền như cái xứ này thì việc tiêu chuẩn hóa tờ bìa cũng đáng nên làm lắm. Đối với BPT nào mà AH kiểm không ra thì-giờ rảnh-rỗi để lo cho LT nhiều thì cử đơn-giản nó cũng được. Vậy thì mình cũng cứ để cho BPT đứng - nhiệm "liệu cơm gắp mắm" sao cho nó vui - về cả lãng thì thôi.

3- Về chính-trị :

Nghe đến hai chữ này sao tôi thấy ngao ngán quá chừng, nên chưa dám nghĩ đến, ngao-ngán vì đã thấy tận mắt những cảnh đau lòng ở những người đã "vang bóng một thời", mà AH cho là chỉ biết hưởng-thụ không thôi còn nhẹ; họ có "tài" nhưng lại không có "đức", được công-danh phú-quí vợ con hưởng rồi, thay vì đi chỗ khác chơi để chúng ta làm việc thì họ lại nham-hiếm thọc gậy bánh xe để xe lăn xuống hồ, họ lại vô lương tâm đạp lên đầu bạn đồng-hành để chạy tội và để nhồi lên tiếp-tục hưởng-thụ. Những cảnh đó, chúng ta đã thấy rõ trong trại tù CS và trong mấy năm còn kẹt lại VN cũng như trên bước đường vượt biển cam go tìm tự-do. AH ở lại lâu hơn tôi trơ đó chắc còn thấy nhiều cảnh éo -le hơn tôi, và tìm 1 củ chỉ vitha ở họ khó lắm.

Tôi không phủ-nhận công-lao nhiệt thành của tất cả các vị đã xả-thân phục vụ cho đất nước trong thời - gian qua, những vĩ số ít nên đánh chịu thua.

Tôi cũng rất thán-phục và nghiêng mình chịu lỗi nếu có xúc-phạm đến các vị có tinh-thần ái-quốc chân-chính đã vì bất-khuất mà ngã gục trong tù CS và cầu xin các vị phù-hộ cho những kẻ còn lại biết thức-tỉnh và sáng-suốt hơn để noi gương quý vị.

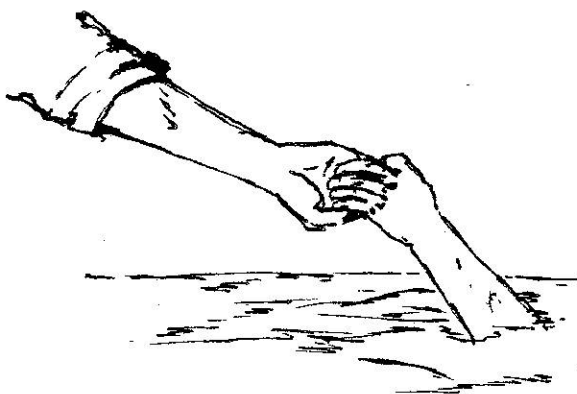
Tôi đề-nghị quý AH hãy tạm gác vấn đề này qua một bên để lo cho những vấn đề khác cần-kịp và thiết-thực hơn trong lúc này.

4- Về AH tương-trợ AH :

Có một số AH từ ngày di-tản đã âm-thầm

trợ-giúp những AH thân-thuộc gặp khó-khăn tại quê nhà hay tại các trại tỵ-nạn và cho đến nay vẫn tiếp-tục tương-trợ riêng. Nghĩa - cử cao đẹp đó chúng tôi rất cảm-mến.

Lại có một số AH gom-góp được 1 ít tiền nhưng không biết làm sao gửi đến tận tay các AH bên nhà nên đã nhờ các BPT/LTAH tiến-nhiệm và đường-nhiệm lo gửi dùm. Các AH bên nhà, khởi đầu là AH Diễm và một số AH khác cũng đã nhận được tương-trợ, mà BPT đã có báo-cáo trong LT trước và LT này. Thật ra thì khi đảm-trách việc này BPT chỉ để ra một số nguyên-tắc sơ-khởi để kịp thời hành-động trong bước đầu.



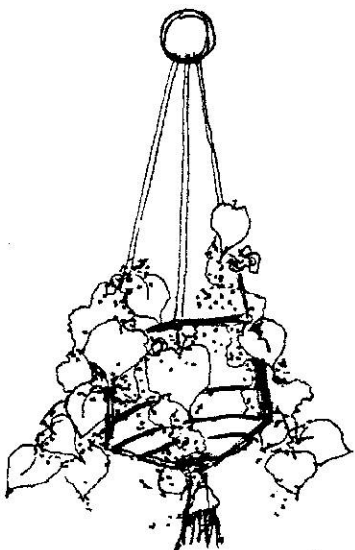
Đối với các AH "biểu quâ" bên này ngoài việc gửi tiền tương-trợ để đóng-góp vào quỹ tương-trợ chung hay tương-trợ riêng cá-nhân, không thấy ai nói gì về cách-thức tương-trợ, cho nên kỳ này BPT cũng cứ thể mà thi-hành, nếu có nhận được thêm ý-kiến nào hợp-lý thì BPT sẽ cho sửa-đổi sau trong kỳ tới.

Đối với các AH đã "nhận quâ" bên nhà, tâm-trạng rất là hoan-hỉ và đã có tâm-tĩnh trong những bức thư gửi cho toàn thể anh em mình bên này mà BPT có cho trích đăng trong phần báo-cáo tương-trợ.

Đối với các AH "chưa nhận quâ" bên nhà, thì cho rằng sự tương-trợ kỳ trước chưa đúng đối-tượng và chưa được công-bằng. Có lẽ họ đã thấy AH "A" đã được "quâ" nhiều hơn AH "B" vì họ không biết AH "A" đã có nhiều bạn bè tương-trợ cá nhân riêng. Họ đã biến thư cho một vài AH ở đây yêu-cầu cho biết tên vị "Hội-trưởng Hội AHCC" là ai và địa-chỉ của Hội ở đâu để họ "lâm đôn" xin "cứu trợ";

lầm tởm liên-tưởng đến cái gọi là "Phong trào Cứu-trợ Nạn Lụt Miền Trung" hồi trước! Sao mà nó rầm ben vĩa to lớn quá vậy. Tôi đâm ra lo sợ, lo cho khả-năng của BPT đổng-nhiệm và của Ban PhụTrách tương-lai sẽ không làm sao lo cho tròn được. Đền đó đủ là Hội Thiện-nguyênUSCC và hàng chục Hội Thiện Nguyên hiện nay ở đây có làm cũng không thể nào làm xuể nửa là nhóm của chúng ta; Và khi ấy ý-nghĩa của "Ái-hữu tương-trợ Ái-hữu" sẽ không còn nữa và sẽ là "Cứu-trợ nhân-đạo". Đây là chưa kể bên này ai cũng bận trăm thứ phải lo, lo chạy "job", lo cho chính bản-thân mình và cho những người thân và cũng chưa kể đến những phiền phức cho những AH bên nhà mỗi khi nhận những món "quà" lớn về phân-phối cho AH được tương-trợ, v.v...

Đối với những AH này, chúng tôi đã có biên thư riêng giải-thích mục-đích và ý-nghĩa việc làm của chúng ta hiện nay và cũng tin cho anh em bên đó biết là hiện nay không có ai là Hội-trưởng cả và địa-chỉ Hội không có thì làm gì mà phải "lầm đốn"! chỉ cần biên thư cho các bạn bè bên này mà thôi.



Chúng tôi đề-nghị với quý AH, mỗi khi nhận được những thư tương-tự nói ở trên, nếu quý AH tự-động lo riêng được cho các bạn mình bên nhà thì càng tốt, chúng tôi rất hoan-ngênh, còn nếu không thì xin quý AH tiếp tay với Ban Phụ-T, một mặt biên thư về bên nhà giải-thích sự việc liên-quan đến vấn-đề tương-trợ hiện nay của anh em chúng mình bên này, một mặt gửi vài lời giới-thiệu kèm sao

thư của Ái-hữu bên nhà. BPT sẽ cho trích đăng vào mục thư-tin tương-trợ, như chúng tôi đã làm trong LTAH Số 23 này. Chúng tôi nhận thấy cách thông-báo này có nhiều hiệu-quả tốt hơn là những lời kêu gọi suông. AH PH Vĩnh ở Canada và AH LP Quyên ở Maryland giới thiệu và cung-cấp một số tài-liệu liên quan đến tình-cảnh của gia-đình một AH bên nhà nên kỳ này thân-nhân AH đó sẽ nhận "món quà" tương-đổi khá hơn các AH khác. Người nhận "quà" có nhận được nhiều hay không cũng nhờ tài quý AH "quảng-cáo" cho bạn mình bên nhà, và cũng xin quý AH đừng đứng hờ tại sao bạn tôi lại được ít như vậy hay hỏi tại sao tôi đề-nghị lâu rồi mà bạn tôi chưa nhận được "cứu-trợ" v.v...

Đối với một số AH "trẻ bị bỏ quên" bên nhà, vì các AH đó mới ra trường sau này, thời-gian phục-vụ trong ngành quá ngắn-ngủi nên bạn bè cũng ít, không ai biết đến nhiều mà giới-thiệu giúp-đỡ. Vậy cũng xin quý AH tiếp tay với BPT thông-báo những trường-hợp đáng-thường để kêu gọi tương-trợ theo phương-thức nói trên.

Để giới-hạn phần nào việc làm của chúng ta trong phạm-vi đúng nghĩa của "Ái-hữu tương-trợ Ái-hữu" tôi đề-nghị:

- Chỉ cho trích tiền ở quý chung mà quý AH đã đóng góp để tương-trợ đích-danh cho các AH hay vợ chồng của AH đó mà thôi,

- Không lấy tiền của quý chung để tương-trợ thân-nhân AH, mà chỉ giới-thiệu và kêu gọi trên LT rồi tùy các AH tương-trợ cá-nhân riêng, mà tôi cho rằng sự tương-trợ riêng này sẽ khá hơn thật sự gia-đình AH đó đang gặp khó-khăn.

- Cũng không lấy tiền của quý tự-trợ chung để tương-trợ cho các AH ở các trại ty-nạn và sẽ nhờ sự tương-trợ cá-nhân riêng của những AH quen biết bên này, vì chúng tôi nhận thấy rằng các AH này dù sao cũng sắp-sửa được sống trong vùng đất tự-do rồi, không sớm thì muộn cũng sẽ được định-cư lại cuộc đời. Hơn nữa chúng ta đang dành mọi nỗ lực và cố gắng lo cho các AH bên nhà đang ngoi-ngóp thất-vọng đủ thứ.

5. Về tương-lai của LÁ THƯ:

LÁ THƯ của chúng ta sẽ "xum" là cái chắc. Dù muốn dù không việc đến nó phải